

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 sierpnia 2016 roku - nr (...) - (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia

4 września 2013 roku odmówił W. M. umorzenia należności z tytułu składek:

a) **ubezpieczenia społeczne** - za okres stycznia 2005 roku do czerwca 2006 roku, od stycznia do listopada 2007 roku oraz od września do października 2008 roku w łącznej kwocie 28 609,92 zł, w tym z tytułu:

- składek - 14.474,28 zł,

- odsetek - 12 568,00 zł,

- opłaty dodatkowej - 1 462,04 zł,

- kosztów upomnienia - 105,60 zł;

b) **ubezpieczenie zdrowotne** - za okres maja 2005 roku do kwietnia 2006 roku; od stycznia do października 2007 roku oraz za październik 2008 roku w łącznej kwocie 10.379,68 zł, w tym z tytułu:

- składek - 5.225,51 zł,

- odsetek - 4 587,00 zł,

- opłaty dodatkowej - 470,37 zł,

- kosztów upomnienia - 96,80 zł;

c) **Fundusz Pracy** - za okres od lutego do listopada 2007 roku oraz od września do października 2008 roku w łącznej kwocie 691,98 zł, w tym z tytułu:

- składek - 345,12 zł,

- odsetek - 236,00 zł,

- opłaty dodatkowej - 31,66 zł,

- kosztów upomnienia - 79,20 zł

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskiem złożonym dnia 4 września 2013 roku wnioskodawca wystąpił o umorzenie należności z tytułu składek na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U z 2012 r. poz. 1551). W dniu 3 lutego 2014 roku wydano decyzję Nr (...) określającą warunki umorzenia. Warunkiem umorzenia należności była spłata należności niepodlegających umorzeniu w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się w/w decyzji. Należności należało opłacić wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz wydanym na jej podstawie Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 78, poz. 465 ze zm.). Decyzja określająca warunki umorzenia uprawomocniła się w dniu 7 marca 2014 roku. Dnia 7 marca 2015 roku upłynął termin uregulowania należności niepodlegających umorzeniu. Zgodnie z art. 1 ust. 12 w przypadku gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia niepodlegające umorzeniu należności zostaną rozłożone na raty termin ich spłaty

ulega wydłużeniu do dnia terminu spłaty ostatniej raty wyznaczonej w harmonogramie układu ratalnego. W dniu 7 kwietnia 2014 roku został zawarty układ ratalny na spłatę należności, które nie podlegały umorzeniu na podstawie ww. ustawy. Z uwagi na niedotrzymanie warunków układu ratalnego umowa została zerwana, a zatem wymogi ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku nie zostały spełnione.

/decyzja z dnia 30 sierpnia 2016 roku - k. 21 akt ZUS/

Odwołanie od ww. decyzji w dniu 30 września 2016 roku złożył W. M. wnosząc o jej zmianę poprzez umorzenie należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy wraz z odsetkami. Wnioskodawca podniósł, że układ ratalny był przez niego wypełniany rzetelnie przez cały okres trwania umowy. Uchybienie dotyczyło ostatniej raty zaniżonej o kwotę 14,28 zł. Odwołujący zwrócił uwagę, że gdyby powyższe uchybienie miało miejsce w trakcie trwania umowy, to wówczas zgodnie z jej brzmieniem możliwe byłoby przywrócenie terminu. Ponadto wnioskodawca podniósł, że niedokładności w wypełnieniu przedmiotowej umowy były spowodowane w dużej mierze także jego stanem zdrowia. Leczył się w (...). Dodatkowo nałożyło się to z trudnością w zapewnieniu środków do życia i spłat zobowiązań związanych z zakończoną działalnością w spółce cywilnej - spłacanie zobowiązań również za współnika.

/odwołanie - k. 2 - 3/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał dotychczas swoje stanowisko w sprawie.

/odpowiedź na odwołanie - k. 9/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 4 września 2013 roku wnioskodawca, na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą, złożył wniosek o umorzenie całości zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe za okres od 10 stycznia 2003 roku do 7 lipca 2006 roku. Wskazał, że pozarolniczą działalność zlikwidował z dniem 7 lipca 2006 roku.

/wniosek o umorzenie - k. 1 akt ZUS/

Decyzją z dnia 3 lutego 2014 roku (...)- (...), (...)- (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku W. M. z dnia 4 września 2013 roku określił, że umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek na:

a) **ubezpieczenia społeczne** - za okres od stycznia 2005 roku do czerwca 2006 roku, od stycznia do listopada 2007 roku oraz od września do października 2008 roku w łącznej kwocie 28 609,92 zł, w tym z tytułu:

- składek - 14.474,28 zł,

- odsetek - 12 568,00 zł,

- opłaty dodatkowej - 1 462,04 zł,

- kosztów upomnienia - 105,60 zł;

b) **ubezpieczenie zdrowotne** - za okres maja 2005 roku do kwietnia 2006 roku; od stycznia do października 2007 roku oraz za październik 2008 roku w łącznej kwocie 10.379,68 zł, w tym z tytułu:

- składek - 5.225,51 zł,

- odsetek - 4 587,00 zł,

- opłaty dodatkowej - 470,37 zł,
- kosztów upomnienia - 96,80 zł;

c) **Fundusz Pracy** - za okres od lutego do listopada 2007 roku oraz od września do października 2008 roku w łącznej kwocie 691,98 zł, w tym z tytułu:

- składek - 345,12 zł,
- odsetek - 236,00 zł,
- opłaty dodatkowej - 31,66 zł,
- kosztów upomnienia - 79,20 zł

Organ rentowy wskazał, że warunkiem umorzenia ww. należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu oraz że należności z tytułu składek za okres od

1 stycznia 1999 r. nieobjęte postępowaniem o umorzenie należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz wydanym na jej podstawie Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania

w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych

/decyzja - 16 -16 verte akt ZUS/

Decyzja ta została doręczona wnioskodawcy w dniu 6 lutego 2014 roku.

/potwierdzenie odbioru - k 17 akt ZUS/

Wnioskodawca nie wniósł odwołania od ww. decyzji. Decyzja uprawomocniła się z dniem 7 marca 2014 roku.

/okoliczności bezsporne/

W dniu 22 kwietnia 2014 roku między Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, zwanym wierzycielem a wnioskodawcą, W. M. zwanym dłużnikiem, została zawarta umowa nr (...) o rozłożenie na raty należności z tytułu składek. Zgodnie z zapisami tej umowy wierzyciel rozkłada na raty należności z tytułu składek w ogólnej kwocie 9.964,08 zł. (§ 2). Dłużnik zobowiązuje się do opłacania poszczególnych rat należności z tytułu składek, w terminach wynikających z ustalonego w ust. 3 harmonogramu spłat, w wysokości ustalonej odrębnie dla każdego z tytułu zobowiązań. (§ 4). Wpłata rozłożonych na raty należności z tytułu składek, dokonana po upływie terminu określonego w harmonogramie spłat lub dokonana w terminie, lecz w wysokości niższej niż należna, będzie rozliczona na składki i na odsetki za zwłokę naliczane na zasadach określonych w ustawie powołanej w § 4 ust. 2.(§ 3 ust 5). Niniejsza umowa ulega rozwiązaniu w przypadku wystąpienia choćby jednej z wymienionych okoliczności: gdy dłużnik posiada nieopłacone - na wszystkie fundusze łącznie - dwie raty układu, których termin wymagalności upłynął; gdy dłużnik nie opłacił należności objętych układem ratalnym w terminie płatności ostatniej raty, wynikającym z harmonogramu spłaty (§ 7 ust 1 pkt 1 i 5). W sytuacji wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1-6, rozwiązanie umowy następuje z dniem następującym po dniu, w którym nastąpiła jedna z wymienionych przesłanek (§ 7 ust. 2). Po rozwiązaniu umowy, należności z tytułu składek stają się wymagalne wraz z odsetkami za zwłokę, naliczonymi na zasadach określonych w ustawie powołanej w § 4 ust. 2 i podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji lub egzekucji sądowej (§ 7 ust 4).

Do umowy został załączony harmonogram spłat z wyszczególnieniem terminów uiszczenia rat za poszczególne tytuły zobowiązań oraz należne z tego tytułu kwoty.

/umowa o rozłożeniu na raty należności składkowych z dnia 22 kwietnia 2014 roku k. 40, zeznania wnioskodawcy k. 51 verte w zw. z wyjaśnieniami złożonymi na rozprawie w dniu 11 stycznia 2017 roku e -protokół (...):05:37 -00:13:00/

Wnioskodawca ostatniej raty nie zapłacił w terminie. Był zobligowany do jej uiszczenia do dnia 15 kwietnia 2016 roku, a zaś faktycznie zapłacił w dniu 18 kwietnia 2016 roku. Przy czym nie uregulował jej w pełnej wysokości tj. w kwocie 40,68 złotych, a jedynie w kwocie 26,40 złotych, ponieważ przez omyłkę przyjął kwotę dotyczącą innej pozycji z harmonogramu, nie zaś odnoszącą się do Funduszu Pracy. Harmonogram zawierał szereg tabel, gdzie odrębnie były wskazane raty na poszczególne fundusze i miały różne terminy płatności stąd wyniknęła pomyłka. Ponadto odwołujący w tym okresie miał dużo problemów osobistych i zawodowych co spowodowało, że opóźnił się w zapłacie ostatniej raty. Wnioskodawca w maju został poinformowany przez pracownika organu rentowego, panią Z. że jest niedopłata. W związku z tym w dniu 13 maja 2016 roku W. M. uregulował brakującą część raty.

/zeznania wnioskodawcy k. 51 verte w zw. z wyjaśnieniami złożonymi na rozprawie w dniu 11 stycznia 2017 roku e -protokół (...):05:37 -00:13:00, pismo ZUS z dnia 26 stycznia 2017 roku 40/

W dniu 19 maja 2016 roku wnioskodawca złożył wniosek z prośbą o przywrócenie układu ratalnego.

/pismo z dnia 19 maja 2016 k. 40/

W odpowiedzi z dnia 14 lipca 2016 roku organ rentowy poinformował, że z uzasadnionych względów gospodarczych lub innych przyczyn zasługujących na uwzględnienie Zakład Ubezpieczeń Społecznych na wniosek dłużnika może utrzymać w mocy umowę o rozłożenie na raty należności z tytułu składek. Powyższe ma odniesienie do sytuacji kiedy zerwanie układu ratalnego nastąpiło w trakcie trwania umowy. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył, że w dniu 22 kwietnia 2014 roku wnioskodawca przystąpił do spłaty zadłużenia w ramach układu ratalnego, którego ostatnia rata przypadała na dzień 15 kwietnia 2016 roku. Po tym dniu umowa przestała obowiązywać bez względu na fakt, czy należności zostały opłacone zgodnie z harmonogramem czy też w zaniżonej wysokości. W związku z powyższym wniosek z dnia 19 maja 2016 roku jest bezprzedmiotowy.

/pismo organu rentowego z dnia 14 lipca 2016 roku k. 40/

Zaskarżoną decyzją z dnia 30 sierpnia 2016 roku - nr (...) - (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia

4 września 2013 roku odmówił W. M. umorzenia należności z tytułu składek:

a) **ubezpieczenia społeczne** - za okres stycznia 2005 roku do czerwca 2006 roku, od stycznia do listopada 2007 roku oraz od września do października 2008 roku w łącznej kwocie 28 609,92 zł, w tym z tytułu:

- składek - 14.474,28 zł,

- odsetek - 12 568,00 zł,

- opłaty dodatkowej - 1 462,04 zł,

- kosztów upomnienia - 105,60 zł;

b) **ubezpieczenie zdrowotne** - za okres maja 2005 roku do kwietnia 2006 roku; od stycznia do października 2007 roku oraz za październik 2008 roku w łącznej kwocie 10.379,68 zł, w tym z tytułu:

- składek - 5.225,51 zł,

- odsetek - 4 587,00 zł,

- opłaty dodatkowej - 470,37 zł,

- kosztów upomnienia - 96,80 zł;

c) **Fundusz Pracy** - za okres od lutego do listopada 2007 roku oraz od września do października 2008 roku w łącznej kwocie 691,98 zł, w tym z tytułu:

- składek - 345,12 zł,

- odsetek - 236,00 zł,

- opłaty dodatkowej - 31,66 zł,

- kosztów upomnienia - 79,20 zł

/decyzja z dnia 30 sierpnia 2016 roku - k. 21 akt ZUS/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

W dniu 15 stycznia 2013 roku weszła w życie ustawa z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. 2012 poz. 1551). Ustawa ta – zwana dalej ustawą abolicyjną – przewiduje możliwość umorzenia składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy oraz odsetek za zwłokę i pozostałych powstałych kosztów (w tym kosztów egzekucyjnych), dla wszystkich osób prowadzących pozarolniczą działalność, które w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku podlegały obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu oraz wypadkowemu,

z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności i nie opłaciły należnych z tego tytułu składek.

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 ustawy abolicyjnej, na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.):

1) która przed dniem 1 września 2012 roku zakończyła prowadzenie pozarolniczej działalności i nie prowadzi jej w dniu wydania decyzji, o której mowa w ust. 8,

2) innej niż wymieniona w pkt 1

- umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

W ustępie 2 art. 1 ustawy abolicyjnej przewidziano, że w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy wymienionej w ust. 1, wniosek o umorzenie składa płatnik składek. Natomiast w ustępie 3 art. 1 ustawy abolicyjnej postanowiono, że w przypadku, gdy płatnik, o którym mowa w ust. 2, zakończył prowadzenie pozarolniczej działalności, wniosek o umorzenie składa osoba, o której mowa w ust. 1.

Zgodnie zaś z dyspozycją ust. 6 art. 1 ustawy abolicyjnej umorzenie należności, o których mowa w ust. 1, skutkuje umorzeniem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za ten sam okres oraz należnych od nich, za ten sam okres, odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także

kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Zgodnie z uregulowaniem art. 1 ust. 4 powołanej ustawy, wniosek o umorzenie można złożyć w terminie 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca skorzystał z możliwości, jaką dawała powyższa ustawa i zawarł z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych umowę o rozłożeniu należności niepodlegających umorzeniu, na raty.

Sąd zwraca uwagę na treść art. 1 ustęp 12 ustawy abolicyjnej. Zgodnie z jego treścią, w przypadku, gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ustępie 8, niepodlegające umorzeniu należności, z wyłączeniem składek finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczone termin ich płatności, warunek o którym mowa w ustępie 10 uważa się za spełniony po ich opłaceniu.

W rozpoznawanej sprawie poza sporem pozostaje okoliczność, że wnioskodawca posiadał określone zadłużenie z tytułu nieopłacania składek. Wykorzystując możliwość, jaką dawała ustawa abolicyjna, zawarł z ZUS umowę o rozłożenie na raty należności niepodlegających umorzeniu. Umowa, wraz z załącznikiem w postaci tabel spłaty poszczególnych rat na poszczególne fundusze, została przygotowana przez pracowników ZUS. Przy podpisywaniu umowy, pracownik organu rentowego tłumaczył wnioskodawcy, że należności muszą być opłacane terminowo, przy czym raty na każdy fundusz miały inny termin płatności.

Przez cały okres wnioskodawca starał się sprostać harmonogramowi spłat. Zdarzyło mu się dwa razy opłacić jakąś ratę po terminie, przy czym były to 3 dni opóźnienia.

Niestety wnioskodawca zapłacił 3 dni po terminie również ostatnią ratę na Fundusz Pracy i to w zaniżonej o 14,28 złotych wysokości. Niedopłata wyniknęła z błędnego spojrzenia w harmonogram.

Całe postępowanie wnioskodawcy, łącznie z bezzwłocznym uregulowaniem niedopłaty wskazuje na jego staranność w zrealizowaniu umowy. Należy podnieść, że w maju 2016 roku, gdy wnioskodawca rozmawiał z pracownikiem ZUS powiedziano mu, że ma niedopłatę i musi ją uregulować, co natychmiast uczynił.

Tymczasem Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie wziął powyższych okoliczności w ogóle pod uwagę i uznał umowę ratalną za zerwaną.

Sąd pragnie zwrócić uwagę na fakt, że z uzasadnienia zaskarżonej decyzji wynika jednoznacznie, że potraktowano całą sytuację bardzo lakonicznie i biurokratycznie. Organ skwitował sprawę dwoma zdaniem, a mianowicie podano, że „w dniu 7 kwietnia 2014 roku został zawarty układ ratalny na spłatę należności, które nie podlegały umorzeniu na podstawie ustawy. Z uwagi na niedotrzymanie warunków układu ratalnego umowa została zerwana, a zatem wymogi ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku nie zostały spełnione”.

Do zawarcia umowy doszło w oparciu o art. 29 ustawy z dnia 13.10.1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym ze względów gospodarczych lub innych przyczyn zasługujących na uwzględnienie Zakład może, na wniosek dłużnika odroczyć termin płatności należności z tytułu składek oraz rozłożyć należność na raty, uwzględniając możliwości płatnicze dłużnika oraz stan finansów ubezpieczeń społecznych. Odroczenie terminu płatności należności z tytułu składek oraz rozłożenie należności na raty następuje w formie umowy. Od składek, które rozłożono na raty, nie nalicza się odsetek za zwłokę począwszy od następnego dnia po dniu wpływu wniosku o udzielenie tych ulg. Jeżeli dłużnik nie spłaci w terminie ustalonych przez Zakład rat, pozostała kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami za zwłokę naliczonymi na zasadach określonych w ustawie – Ordynacja podatkowa.

Treść powyższego przepisu wskazuje, że tak naprawdę to ZUS określa wszystkie zasady i warunki spłaty zadłużenia.

Sąd nie neguje okoliczności, że przedsiębiorcy zobowiązani byli i są do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne. Nie można również odmówić racji argumentom, że ustawa abolicyjna jest niejako ukłonem w stronę tych podmiotów, które nie wywiązywały się z powinności w opłacaniu składek. Nie mniej Sąd nie może pogodzić się z sytuacją, w której uruchamiana jest machina biurokratyczna, bez pochylenia się nad konkretną osobą i konkretną sytuacją. A właśnie w tej sprawie tak się zadziało.

Organ rentowy nie przedstawił jakiegokolwiek dowodu na okoliczność, że przeanalizował sytuację wnioskodawcy i mimo to odmówił umorzenia należności.

Należy zauważyć, że umowa ratalna w ogóle nie posługuje się pojęciem „zerwania umowy”. Paragraf 7 stanowi o przypadkach rozwiązania umowy. Jednym z nich jest nieopłacenie należności objętych układem ratalnym w terminie płatności ostatniej raty. Jednocześnie paragraf 4 ustęp 5 dopuścił możliwość opóźnienia się w zapłaceniu raty lub zapłacenie raty w zaniżonej wysokości.

Organ rentowy w tej sprawie nie pochylił się w najmniejszym stopniu nad sytuacją wnioskodawcy. Pomimo wniosku W. M., nie próbowano nawet przeanalizować jego sytuacji, chociażby pod kątem wypełniania postanowień umowy ratalnej, nie mówiąc już o sytuacji rodzinnej i zdrowotnej.

Wszak wnioskodawca nie unikał zapłacenia należności, wynikającej z umowy ratalnej, a co więcej, w całości ją uregulował. Tak więc zapłacenie kilkudziesięciu złotych po terminie nie powinno spowodować odwrócenia się ZUS tyłem do obywatela.

Sąd nie zajmuje stanowiska, że wnioskodawca powinien mieć umorzone należności z tytułu składek, o których mowa w zaskarżonej decyzji. Zdaniem Sądu wydanie spornej decyzji było jednak zbyt pochopne i nie poprzedzone analizą sytuacji wnioskodawcy, o czym świadczy treść uzasadnienia zaskarżonej decyzji oraz stanowisko prezentowane w toku postępowania przed Sądem. Organ rentowy nie odniósł się do żadnej okoliczności, podnoszonej przez wnioskodawcę w toku postępowania. Ponadto w wysłanym do wnioskodawcy piśmie z dnia 14 lipca 2016 roku poinformowano go, że jest możliwość renegotjacji umowy ratalnej o ile do „jej zerwania” dojdzie w trakcie trwania umowy.

Zdaniem Sądu Okręgowego to co napisał ZUS w swoim piśmie nie jest zrozumiałe. Treść umowy określa, kiedy dochodzi do rozwiązania (czyli według ZUS do zerwania) umowy i nie dzieli tych sytuacji na odwracalne i nieodwracalne. Poza tym należy zauważyć, że rozwiązanie (czy jak to nazywa ZUS – zerwanie) umowy następuje ZAWSZE w czasie jej trwania. Nie można bowiem rozwiązać czegoś, co wcześniej ustało.

Skoro organ rentowy, co wprost podał w piśmie, dopuścił możliwość renegotjacji warunków spłaty zadłużenia, to zdaniem Sądu zupełnie niezrozumiałym jest odmawianie takiej możliwości wnioskodawcy. Organ rentowy wskazał bowiem wnioskodawcy, że można „utrzymać w mocy umowę”.

Paragraf 7 umowy przewiduje sytuacje, w których mogło dojść do rozwiązania umowy. Zdaniem Sądu, z treści tego paragrafu nie wynika, aby określone sytuacje umożliwiły zaś inne dyskwalifikowały możliwość, jak to nazwał ZUS „utrzymania umowy”.

Sąd, po analizie treści umowy ratalnej, nie znalazł zapisu, który określałby czas trwania umowy oraz wskazywał, że po określonej dacie nie można już renegotjować umowy.

Z powyższych względów, zdaniem Sądu, organ rentowy zbyt pochopnie wydał zaskarżoną decyzję.

Sąd Okręgowy pragnie również zauważyć, że obowiązująca w art. 7 KPA zasada praworządności zobowiązuje organy administracji publicznej do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu obywateli.

Zasadę tę rozwija następnie art. 77 § 1 k.p.a., nakładając na organ administracji obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego. W treści tych przepisów zawarta jest podstawowa cecha postępowania

administracyjnego, wskazująca obowiązek organu administracji zachowania aktywnej postawy podczas całego postępowania wyjaśniającego. Aktywność ta winna być rozumiana jako obowiązek organu wykorzystania w sprawie wszystkich dowodów znanych mu z urzędu, poszukiwania innych dowodów na potwierdzenie określonych faktów z wykorzystaniem dostępnych źródeł dowodowych, a także dopuszczenia wszystkich środków dowodowych zgłaszanych przez stronę lub innych uczestników postępowania, o ile mają one istotne znaczenie dla sprawy. Z tego też względu w trakcie postępowania dowodowego fundamentalne znaczenie ma także zasada czynnego udziału strony w postępowaniu, udzielania informacji stronom, przekonywania, pisemności, a także szybkości i prostoty. Z przepisów art. 7 i 77 § 1 k.p.a. wynika zatem jednoznacznie, że postępowanie dowodowe jest oparte na zasadzie oficjalności, co oznacza, że organ administracyjny jest obowiązany z urzędu przeprowadzić dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K. z dnia 4 lipca 2013 r. (...) SA/Kr 455/13).

Obywatel nie może czuć się pominięty przy załatwianiu jego sprawy, a w tym przypadku właśnie tak się stało. Analiza akt rentowych nie pozostawia złudzenia, że wnioskodawca został potraktowany powierzchownie i bez pochylenia się nad całą sprawą.

Organ rentowy skonstruował treść umowy ratalnej, którą strony podpisały.

Należy zauważyć, że wnioskodawca nie zaślaniał się niezrozumieniem treści umowy. Przyznał, że do opóźnienia w zapłaceniu ostatniej raty doszło przez pomyłkę. Nie może jednak zrozumieć, dlaczego opóźnienie w zapłacie kwoty 40,68 złotych przekreśliło całość jego dotychczasowego zachowania i realizowania spłaty zgodnie z umową.

Organ rentowy nie rozważał w ogóle należytej staranności w realizowaniu umowy przez wnioskodawcę oraz tego, czy zachodzą podstawy do renegegowania umowy.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że na dzień wydania zaskarżonej decyzji nie zachodziły okoliczności uzasadniające odmowę umorzenia należności składkowych.

Zdaniem Sądu, ZUS powinien ustalić stan faktyczny sprawy i dopiero w oparciu o całościową wiedzę podjąć decyzję w przedmiocie umorzenia należności.

Ustawa abolicyjna wyraźnie bowiem stanowi w art.1 ust. 12, że jeżeli niepodlegające umorzeniu należności zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczone termin ich płatności, warunek o którym mowa w ustępie 10 uważa się za spełniony po ich opłaceniu.

Kierując się powyższym, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 w pkt 1 zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 kpc w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie w brzmieniu obowiązującym na dzień złożenia sprawy w Sądzie czyli 18.10.2016 roku (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1800 ze zm.).

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. ZUS wypożyczając akta rentowe oraz doręczyć odpisy protokołów rozpraw